

**Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 19/11
30.03.2011. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog D.S., zbog krivičnog dela ugrožavanje javnog saobraćaja iz člana 289. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 97/11 od 17.03.2011. godine, podignutom protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Nišu Kž1 1758/10 od 15.10.2010. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a, dana 30.03.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

Delimično se UVAŽAVA zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 97/11 od 17.03.2011. godine, kao osnovan, pa se UKIDA pravnosnažna presuda Apelacionog suda u Nišu Kž1 1758/10 od 15.10.2010. godine i predmet vraća Apelacionom sudu u Nišu na ponovno suđenje, dok se u preostalom delu podignuti zahtev za zaštitu zakonitosti u odnosu na povredu krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. ZKP-a, i bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Nišu K. broj .../09 od 02.10.2009. godine okrivljeni D.S. oglašen je krivim zbog krivičnog dela ugrožavanje javnog saobraćaja iz člana 289. stav 3. u vezi stava 1. KZ-a i osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 30.000,00 dinara.

Presudom Apelacionog suda u Nišu Kž1 broj 1758/10 od 15.10.2010. godine uvažena je žalba Opštinskog javnog tužioca u Nišu i preinačena prvostepena presuda u pogledu odluke o kazni tako što je okrivljeni za krivično delo ugrožavanje javnog saobraćaja iz člana 289. stav 3. u vezi stava 1. KZ-a za koje je prvostepenom presudom oglašen krivim, osuđen na novčanu kaznu u određenom iznosu od 100.000,00 dinara, dok je žalba okrivljenog odbijena kao neosnovana i prvostepena presuda u nepreinačenom delu ostala neizmenjena.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti protiv navedene presude Apelacionog suda u Nišu zbog povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 3. i 4. ZKP-a i bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev, utvrdi da je drugostepenom presudom povređen krivični zakon na štetu okrivljenog pogrešnom primenom odredbe člana 50. stav 3. tačka 5. KZ-a i da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, te da se ukine drugostepena presuda i predmet vrati istom sudu na ponovno odlučivanje o žalbama Opštinskog javnog tužioca i okrivljenog izjavljenim protiv prvostepene presude.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a u odsustvu obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta, sa pravnosnažnom presudom protiv koje je zahtev podignut pa je našao:

Zahtev je delimično osnovan.

Vrhovni kasacioni sud nalazi da se osnovano u zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca ističe da je Apelacioni sud u Nišu na štetu okrivljenog D.S. povređio krivični zakon iz člana 369. tačka 3. ZKP-a, jer je u pogledu krivičnog dela koje je predmet optužbe primenio zakon koji se ne može primeniti.

Iz spisa predmeta se utvrđuje da je protiv okrivljenog D.S. Opštinski javni tužilac u Nišu podneo optužni predlog zbog krivičnog dela ugrožavanje javnog saobraćaja iz člana 289. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika, za koje je okrivljeni prvostepenom presudom oglašen kriv i osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 30.000,00 dinara, te da je drugostepeni sud uvaženjem žalbe Opštinskog javnog tužioca u Nišu preinačio prvostepenu presudu u pogledu odluke o kazni i okrivljenog, za krivično delo za koje je oglašen krivim prvostepenom presudom osudio na novčanu kaznu u iznosu od 100.000,00 dinara sa obrazloženjem da je to najmanja novčana kazna koja se za predmetno krivično delo može izreći pozivajući se na odredbu člana 50. stav 3. tačka 5. KZ-a. Međutim, za krivično delo iz člana 289. stav 3. u vezi stava 1. KZ-a propisana je novčana kazna ili zatvor do jedne godine, pa se na osnovu odredbe člana 50. stav 3. tačka 3. KZ-a učiniocu predmetnog krivičnog dela može izreći novčana kazna u iznosu od 30.000,00 do 300.000,00 dinara, zbog čega, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je pogrešan stav drugostepenog suda da je novčana kazna u iznosu od 100.000,00 dinara najmanja novačana kazna koja se za predmetno krivično delo može izreći. Samim tim u konkretnom slučaju, nije ni mogla biti primenjena odredba člana 50. stav 3. tačka 5. KZ-a koja propisuje visinu novčane kazne koja se može izreći za krivično delo ali za koje je zaprećena kazna zatvora do tri godine.

Po nalaženju ovog suda, to ne znači da drugostepeni sud prilikom odlučivanja o žalbi Opštinskog javnog tužioca nije mogao preinačiti prvostepenu presudu u pogledu odluke o kazni i okrivljenog osuditi i na novčanu kaznu u iznosu od 100.000,00 dinara, ali ne na osnovu odredbe člana 50. stav 3. tačka 5. ZKP-a, kako je to učinio drugostepeni sud jer za njenu primenu u konkretnom slučaju nije bilo zakonskog osnova.

Drugostepeni sud je, dakle, u pogledu krivičnog dela iz člana 289. stav 3. u vezi stava 1. KZ-a koje je predmet optužbe, primenio odredbu člana 50. stav 3. tačka 5. KZ-a koja se, s'obzirom na zaprećenu kaznu za ovo krivično delo, nije mogla primeniti i koja je nepovoljnija od odredbe člana 50. stav 3. tačka 3. KZ-a, pa je na taj način presudom povređen krivični zakon iz člana 369. tačka 3. ZKP-a na štetu okrivljenog.

S'obzirom da je navedenom pravnosnažnom presudom povređen zakon na štetu okrivljenog D.S., Vrhovni kasacioni sud je delimičnim uvaženjem zahteva za zaštitu zakonitosti označenu presudu ukinuo i predmet vratio drugostepenom sudu na ponovno odlučivanje o žalbama Opštinskog javnog tužioca i okrivljenog, pri čemu će sud u ponovnom postupku otkloniti povredu zakona na koju mu je ukazano ovom presudom i nakon ocena navoda žalbi doneti pravilnu i na zakon zasnovanu odluku.

Međutim, Vrhovni kasacioni sud nalazi da se Republički javni tužilac zahtevom neosnovano poziva i na povredu krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. ZKP-a ukazivanjem da je drugostepeni sud odlukom o kazni prekoračio ovlašćenja koja ima po zakonu.

Ovo s'toga, što je drugostepeni sud imao mogućost da uvaženjem žalbe Opštinskog javnog tužioca u Nišu preinači prvostepenu presudu i okrivljenog za krivično delo iz člana 289. stav 3. u vezi stava 1. KZ osudi na novčanu kaznu u iznosu od 100.000,00 dinara koja je u propisanom okviru najmanje i najveće mere novčane kazne koja se može izreći za predmetno krivično delo, u smislu člana 50. stav 3. tačka 3. KZ-a (od 30.000,00 do 300.000,00 dinara za krivična dela za koja se može izreći kazna zatvora do jedne godine).

Osim toga, Republički javni tužilac neosnovano ističe da je drugostepenom presudom učinjena i bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, u vezi datih razloga, jer je drugostepeni sud dao razloge mada pogrešne zbog čega je preinačio prvostepenu presudu u pogledu odluke o kazni, nalazeći da je novčana kazna u iznosu od 100.000,00 dinara najmanja novčana kazna koja se za predmetno krivično delo može izreći u smislu člana 50. stav 3. tačka 5. KZ-a, što je napred navedena povreda zakona, a ne bitna povreda postupka.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je postupajući na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova i primenom člana 424. i 425. stav 1. ZKP-a, odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar-savetnik,

Predsednik veća-sudija,

Vesna Veselinović,s.r.

Bata Cvetković,s.r.

